

— Това е брѣмбарѣ—отговорилъ Кѣнчо.

Въ прѣдложеніе: *Азъ сега първъ пѣтъ виждамъ такъвъ*, дума: *азъ*, замѣнява съществително-то имя: *Иванчо*, а дума: *такъвъ*, замѣнява прилагателно-то имя: *страшенъ*.

Думы, които ся гуждаты на мѣсто имена съществителны и прилагателны, ся наричатъ *мѣстоименія*.—Думы: *азъ*, *такъвъ* сж мѣстоименія.

Мѣстоименія-та ся раздѣлять 1) на *съществителны мѣстоименія*, кои замѣняватъ съществителны-тѣ имена: н. п. *азъ*; 2) на *прилагателны мѣстоименія*, кои замѣняватъ прилагателны-тѣ имена: н. п. *такъвъ*.

2. Вчѣра, любезны мои пріатели, стигнѣхъ въ Ригѣ и ся запрѣхъ въ Hôtel de Petersbourg. Пѣтя-тѣ мя намѣчи. Не бѣше доста сърдечна-та тѣга, на която причина-та ви е извѣстна: трѣбваше още да вали силенъ дѣждь; трѣбваше да ми ревне, като на-зло, да излѣзѣ изъ Петербургъ не на своѣ колесницѣ, и нійдѣ да не намирамъ добрѣ. Всичко мя сърдеше. На всѣдѣ, ми ся видеше, ми взимахъ повече, на всякъ прѣмѣнѣ мя държехъ твърдѣ дълго. Но нійдѣ неми быде тѣжъ печално, както въ Нарвѣ. Тамъ стигнѣхъ вирѣ-вода, потыкъль въ каль. Едва на-силѣ найдохъ да купѣ двѣ рогозины, за да ся покрывъ колко-годѣ отъ дѣждя, и заплатихъ за нихъ колко-то за двѣ кожи. Оттука ми дадохъ колесницѣ несгоднѣ, коие лоши. Едва само отминѣхме полверста, прѣби ся ось; колесница-та паднѣ въ каль-тѣ, и азъ съ неѣ. Мой Илія отиде съ ямчика назадъ за ось, а бѣднѣй вашъ пріатель останѣ на дѣждя. Но и това не бѣ доста: дойде нѣ-какъвъ полицейскѣй и поче да гѣлчи, че колесница-та ми стояла срѣдѣ пѣтя. Гуди ѣ въ пазухѣ! му казахъ съ притворно равнодушіе и укатахъ ся въ ямурлука. Единъ Богъ знае, какво ми бѣше въ неѣ минутѣ. Всичкы-тѣ пріатны мысли за пѣтешествіе ся помрачихъ въ душѣ-тѣ ми. О да быхъ могѣлъ да ся прѣнесѣ до васъ, пріатели мои!